

ת"פ 12603/06/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 12603-06-21 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני בעניין:	כבוד השופט שלמה בנג'ו המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל פלוני ע"י ב"כ עוה"ד גב' ורדה לב ממשרד עו"ד שרמן - ס. ציבורית
-----------------	--	---

גזר דין

כתב האישום המתוקן:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש בן זוג - עבירה לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 + סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היו א' **(להלן: "המתלוננת")** והנאשם בני זוג ולהן שתי ילדות משותפות, האחת בת 3.5 שנים והשנייה בת 4 חודשים, והם כולם יחד התגוררו בביתם ברחוב ... בעיר חיפה.

ביום 11.7.20 בשעה 10:43 או סמוך לכך, בבית, התגלע ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת על רקע התנהגות בנותיהם. או אז, עזבה המתלוננת את הבית יחד עם בנותיה וניגשה לשכנתה.

בהמשך לנסיבות אלו, שוב נתגלע ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת, אז, אחז הנאשם בחוזקה בצווארה של המתלוננת והחל לנער אותה.

הנאשם דחף את המתלוננת החוצה בעודה נושאת את בתה הקטנה, ולאחר מכן סגר הנאשם את דלת הבית. המתלוננת אשר נותרה מחוץ לביתה יחד עם בתה הקטנה, נקשה על דלת הבית, וביקשה מהנאשם מנשא תינוקות, אולם הנאשם סירב לפתוח את הדלת ואמר לה "יש לך כסף לכי תקני חדש".

כתוצאה ממעשיו של הנאשם המתוארים לעיל, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש, היינו סימני אודם על גבה וצווארה.

מספר ימים עובר ליום 25.6.18, בשעה 22:00 או בסמוך לכך, בבית, על רקע בכיתה של בתו הגדולה התעורר זעמו עמוד 1

של הנאשם, אז דחף הנאשם את המתלוננת.

במעשיו המתוארים לעיל תקף הנאשם את המתלוננת, שהינה בת זוגו, שלא כדין וללא הסכמתה וגרם לה חבלות של ממש.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה לא הגישה ראיות לעונש. ב"כ הנאשם הגיש מכתב המלצה מהמעביד, על היותו של הנאשם טבח שנים רבות (נ/1); אישור צה"ל על שירות צבאי מלא (נ/2); אישור צה"ל על שירות מילואים עד 2020 (נ/3); תעודה רפואית (נ/4); אסופת המלצות ממעסיקים קודמים (נ/5); פסק דין בבית משפט לענייני משפחה בין הנאשם למתלוננת (נ/6).

תסקירי שירות המבחן:

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירי שירות המבחן:

בתסקיר הראשון מיום 27/4/23, סוקר שירות המבחן את מכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם ומציין כי הנאשם אישר בצורה חלקית את המיוחס לו בכתב האישום המתוקן, וכי הוא נעדר הכרה ממשית במשמעות האלימה של מעשיו, והציג עמדה קורבנית.

שירות המבחן ערך פגישה גם עם המתלוננת, גרושתו של הנאשם, אשר תיארה קשר זוגי טוב בשנים הראשונות, אך לאחר לידת בתם הגדולה, התגלעו בין הצדדים מתחים. המתלוננת אף פירטה את אירועי האלימות שחוותה מהנאשם, ואת התייחסותה לאירועים אלו. עוד ציינה, כי מאז גירושיהם, התקשורת ביניהם סביב הטיפול בבנות מצומצמת. הנאשם עומד בתשלום המזונות ונפגש עם בנותיו.

בסיכומו של התסקיר, מציין שירות המבחן כי על אף חלוף הזמן, וחרף גירושי הצדדים, הקשר בין המתלוננת והנאשם היה בעייתי, ועל אף העדר מעורבות פלילית של הנאשם, ההערכה היא כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה בעתיד. המלצת שירות המבחן היא כי נוכח העדר נזקקות טיפולית, והעדר כוחות להירתם לתהליך כזה, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית, וממליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ומרתיעה.

אשר להרשעתו, לא בא שירות המבחן בהמלצה, הואיל ולא התרשם כי יהיה בהרשעה כדי לפגוע במקור פרנסתו, בהווה ובעתיד.

בתסקיר השני, המשלים, מיום 20/9/23, ערך שירות המבחן בחינה נוספת של התייחסותו של הנאשם, לאחר שסניגורו

ביקש זאת, ונותר בעמדתו כי ההערכה היא כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה מצדו של הנאשם. עם זאת, בהמלצתו הסופית נוכח שילובו של הנאשם בהליך טיפולי, המליץ שירות המבחן על צו מבחן למשך שנה, במסגרתו ימשיך הנאשם את התהליך הטיפולי, והמליץ על ענישה שיקומית, בדמות של צו של"צ בהיקף של 200 שעות. לצד זאת, ציין שירות המבחן את הקושי בתיאום פגישה עם הנאשם לצורך בניית תכנית של"צ והבנת משמעות הצו, וביקש שככל שבית המשפט יקבל עמדה זו, יחדד לנאשם את חשיבות עמידתו בצו השל"צ.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם בנסיבותיהם, ביקשה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר, ולהטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

הסניגור טען כי מדובר באירועי אלימות קלים יחסית למגוון תיקי האלימות הנדונים בבתי המשפט. לעמדתו, חלוף הזמן מאז האירועים, תקופה של למעלה מ-3 שנים, מלמדת על מעין תקופת מבחן, במהלכה לא הסתבך הנאשם בעבירות דומות, ויש בכך כדי להעיד עליו. עוד ציין הסניגור, את העובדה שהנאשם והמתלוננת התגרשו, יש הסדרי ראייה, הנאשם מקיים את הסדרי הראייה. לעמדתו, תסקירי שירות המבחן מלמדים על שינוי חיובי והפנמה של הנאשם את חומרת מעשיו.

אשר לעמדת המאשימה, טען הסניגור כי עמדתה לעונש אינה תואמת את הנחיות התביעה, מדובר בעמדה מחמירה, שאינה מתיישבת עם נסיבותיו הקלות של האירוע נשוא כתב האישום. לגישתו, המתחם צריך לנוע בין מאסר מותנה, ועד למס' קצר של מאסר בפועל שניתן לרצותו בעבודות שירות. לחילופין, אם בית המשפט יאמץ את עמדת המאשימה לעונש, יש מקום לסטות מטעמי שיקום מהמתחם, בהינתן מכלול נסיבותיו של הנאשם, והאמור בתסקירי שירות המבחן.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, טען כי הגיע "לסוג של רתיחה, כמו קומקום", כך כלשונו, ובשל כך נקט באלימות כלפי המתלוננת. לדבריו, התנהגות זו לא מאפיינת אותו, הקשר איתה מאז התגרשו סב סביב הבנות, הוא עומד בהסדרי הראייה, משלם את מזונותיהם, הוא עסוק מאוד בעבודה, מסור אליה. עוד ציין כי הוא נתרם מאוד מהסדנה הטיפולית של שירות המבחן, טען שבהתחלה חשש ללכת לקבוצה, אבל לאט לאט נפתח, ומדבר שם באופן חופשי, ומרגיש שהתהליך עוזר לו.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מעשיו של הנאשם פגעו בזכותה של המתלוננת, ככל אדם, לשמירה על בטחונו האישי, על שלומו ועל שלוותו. אין צורך להכביר מילים, אודות עבירות אלימות ככלל, ועבירות אלימות בתוך המשפחה, אשר הפכו לתופעה רעה וקשה, שיש להדבירה בין היתר על ידי השתת עונשים מרתיעים כדי ליצור הרתעה פרטנית והרתעה כללית. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן, הינה בינונית.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

רע"פ 7004/22 פלוני נ' מדינת ישראל (26.10.2022) - בעת ויכוח בין המבקש ובת זוגו, הרים המבקש את בתם הפעוטה וכשהמתלוננת העירה לו על כך, הכה אותה, המתלוננת בתגובה דחפה אותו, והמבקש תקף אותה שוב בכך שהכה אותה במכת אגרוף לעינה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר שאפשר וינשאו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וגזר על המבקש, נעדר עבר פלילי, 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16) - במהלך ויכוח דחף המבקש את אשתו לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף אותה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. נקבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר לתקופה קצרה שאפשר שירוצה בעבודות שירות ל- 14 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 6037/15 צדקה נ' מדינת ישראל (7.9.15) - שתי עבירות איומים ותקיפת בת זוג. נגזרו על הנאשם 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 6979/22 דודקה נ' מדינת ישראל (30.10.2022) - המבקש הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירות של איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג ותקיפה סתם כלפי בן זוג בכך שמשך בשערות ראשה של המתלוננת, דחף אותה, כיבה על צווארה סיגריה, סטר לה בפניה והטיח את ראשה בדלת וכתוצאה מכך נגרמו לה חבלות. למחרת היום, איים המבקש על המתלוננת שירצח אותה ובאירוע נוסף, על רקע כעסו על כך שהכלבה המשותפת הקיאה ברכב משך בשערות ראשה של המתלוננת, דחף את ראשה לתוך הקיאה בעודו צועק לעברה "תנקי את זה, בת זונה". בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 30 חודשי מאסר בפועל והשית על המבקש 13 חודשי מאסר בפועל. בדחותו את בקשת רשות הערעור שהגיש המבקש קבע בית המשפט העליון:

"בית משפט זה שב ועמד לא אחת על הצורך לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה בכלל, וכלפי עבירות אלימות בין בני זוג בפרט (רע"פ 8144/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנבו] (7.12.2021)). לצד הנזק הפיזי אשר נגרם לקרבנות העבירה, עבירות מעין אלו פוגעות בתחושת הביטחון של בני המשפחה; הן מבוצעות בהיחבא ומקשות על גילויין והענשת העבריינין; ואף עלולות להסלים במהרה לכדי תוצאה טראגית של ממש, כפי שארע לא פעם (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל,

פסקה 10 [פורסם בנבו] (28.1.2021)

עפ"ג (מחוזי מרכז) 8173-01-22 **אבו מחסן נ' מדינת ישראל** (4.7.2022) - המערער הורשע, בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן, בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שעל רקע ויכוח הוריד את כיסוי ראשה של המתלוננת, אחז בגרונה, היכה אותה באמצעות ידיו, נשך אותה באפה והשליך לעברה כיסא אוכל, כך שנגרמו לה חבלות בדמות שריטות בכף ידה ועל אפה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר והשית על המערער, נעדר עבר פלילי, 12 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020) - המערער הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג בכך שסטר על פניה של המתלוננת, וכשהתרחקה ממנו - תפס בידה ומשך אותה לכיוונו, הפיל אותה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך, אחז בראשה ומשכה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשים ועד 18 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער, בעל עבר פלילי, 14 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

לפי העובדות בהן הודה הנאשם, בהמשך לוויכוח שפרץ בין הנאשם למתלוננת בת זוגתו, הוא אחז בחוזקה בצווארה, והחל לנער אותה, בהמשך, דחף אותה החוצה מהבית, בעודה נושאת את בתה הקטנה, שהייתה אותה עת בת חצי שנה, וסוגר את הדלת אחריהן.

הפצרותיה של המתלוננת לקבל מהנאשם את מנשא התינוקות, נפלו על אוזניים ערלות, והוא אמר לה "יש לך כסף תקני חדש".

האחיזה בצווארה של המתלוננת והעימות הפיזי איתה, הותירו סימני אודם על צווארה של המתלוננת ועל גבה.

עוד עולה מהעובדות בהן הודה הנאשם, כי שנתיים לפני האירוע הנ"ל, בשעות הלילה, על רקע בכי של הבת הגדולה, התעורר זעמו של הנאשם, והוא דחף את בת הזוג שלו.

המעשים מתאפיינים בהפעלת כוח פיזי רב על המתלוננת, תוך הותרת אודם על צווארה, מעשה מסוכן ביותר, שעה שהנאשם אוחר בגרונה של המתלוננת ומטלטל אותה, כשתינוקות בת חצי שנה בידיה, ואפשר רק לשער איזה אסון יכול היה להגרם לו הפעוטה היתה נשמטת לרצפה בעת שטלטל את בת זוגו כשהוא אוחר בגרונה.

מעשיו של הנאשם אופיינו בדרגת אשם גבוהה, הגם שהיו בלהט הרגע.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בהינתן הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, דרגת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה, העובדה כי מדובר באירוע מרכזי חמור אחד, ואירוע נוסף של דחיפה של המתלוננת, מתחם העונש ההולם במקרה זה, נע בין 6 חודשי מאסר בפועל, ועד 18 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית ופיצוי למתלוננת.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שניהל עד האירוע, אורח חיים נורמטיבי, יציב, עובד למחייתו כטבח, עבד קודם לכן במסגרות תעסוקה שונות באופן יציב ומסודר, שירת בצה"ל, הכל כמוכח מהמסמכים הרבים שהגיש לבית המשפט.

הנאשם והמתלוננת התגרשו זה מזה.

המתלוננת דיווחה על קשר תקין ביניהם בכל הנוגע להסכם הגירושין.

אשר לתסקירי שירות המבחן:

תסקירו הראשון של שירות המבחן, מלמד על עמדה קורבנית שהפגין הנאשם, על חוסר היכולת שלו להבין את החומרה הרבה ממעשיו, והעדר תובנה למעשיו פורצי הגבולות.

בתסקיר השני שהתבקש לבקשת ההגנה, שיפר הנאשם את התייחסותו למעשיו, אך שירות המבחן נותר עדיין בעמדתו, ביחס לרמת הסיכון להישנות עבירות הנובעת מהנאשם, נוכח עמדתו האמביוולנטית של הנאשם לאירועים, אם כי בפרק ההמלצה לעונש, ריכך שירות המבחן את עמדתו העונשית.

נלקח בחשבון פרק הזמן שחלף מהאירועים.

עוד נלקח בחשבון שהנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, לאחר שהחלה שמיעת הראיות, וקיבל בסופו של דבר אחריות על מעשיו.

העונש המתאים (סעיף 40יד (2) לחוק העונשין):

נתתי דעתי לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנוהגת, ונסיבות ביצוע העבירה המלמדות על דרגת האשם הגבוהה שהפגין הנאשם במעשיו.

עוד נתתי דעתי לאופי התקיפה לכך שמדובר באחיזה מהגרון של המתלוננת, ניעורה תוך כדי האחיזה, כשבת הזוג אוחזת

בתינוקת המשותפת שלהם בת החצי שנה, ובמקרה קודם, דחיפה של המתלוננת.

כמו כן, נלקחו בחשבון הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה בדגש על חלוף הזמן והעדר עבר פלילי, וכן האמור בתסקירי שירות המבחן אודות התייחסותו של הנאשם למעשה העבירה והעדר תובנות לחומרת מעשיו.

בשים לב לכל אלה, נמצא להטיל על הנאשם ענישה ממשית ומוחשית, בדמות של מאסר בפועל.

אין לקבל מציאות בה גבר מפעיל אלימות כלפי אישה וסובר כי מכיוון שהוא עושה כן בחדרי חדרים, לא יבוא איתו החוק חשבון, כך וביתר שאת כאשר אין הוא תופס את החומרה שבמעשיו כי היא לא ניזוקה, ועל אף היותו הצד החזק והאגרסיבי באירוע, תופס עמדה קורבנית.

יחד עם זאת, על בית המשפט החובה החוקית למוד לנאשם את העונש לו הוא ראוי, בנסיבותיו של המקרה שבא בפניו. מדובר באירוע אלימות שאין להקל בו ראש, אך הוא אירוע שאינו ברף חומרה גבוה במיוחד מבחינת תוצאתו, אשר התבטא בהפגנת אלימות בלהט הוויכוח, ומיד לאחר מכן חדל הנאשם מהאלימות שהפגין, והמתלוננת עזבה את הבית. קודם לאירוע הזה היה אירוע שנתיים לפני כן, במסגרתו דחף הנאשם את המתלוננת.

הזמן הרב שחלף מאז שני האירועים אף הוא מדבר בעד עצמו, ומלמד כי לא מדובר בנאשם בעל דפוסי התנהגות עברייניים, וניכר כי המתח שנבנה בין הצדדים בשל מערכת היחסים שנרקמה ביניהם, נסע מחוסר יכולתו של הנאשם להתמודד עם השינויים, והוא שהוביל את הנאשם לבצע את המעשים הנדונים.

בשים לב לכל הנימוקים לקולה נמצא להטיל על הנאשם עונש מאסר ההולם את חומרת העבירות שירוצה בעבודות שירות.

אשר להמלצותיו העונשיות שירות המבחן, אינני מקבל, בכל הכבוד, את המלצת שירות המבחן להסתפק בענישה שיקומית מקלה.

מעשים כגון אלו צריכים להסתיים בעונשי מאסר, בין אם לריצוי בכליאה ממשית, ובין אם בעבודות שירות, נוכח הסכנה הרבה שיש בהם לצדדים המוחלשים, הנפגעים, שהם לרוב נשים וילדים, והמקרים החריגים שבחריגים יהיו ענישה שיקומית, ואין זה המקרה.

האינטרס הציבורי שבהגנה על המתלוננת, צריך שידו תהיה על העליונה, והאינטרס הפרטני של הנאשם נסוג מפני אינטרס זה.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

8 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות באגודה למען החייל בחיפה, רח' בן גוריון 15, חיפה.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 25/12/23 בשעה 08:00 בפני הממונה על עבודות השירות, שלוחת צפון, סמוך לבית סוהר מגידו.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים המצריכים התייצבות רציפה ועליו להישמע להנחיות המעסיק והממונה על עבודות השירות. כל חריגה מכללים אלו, עלולה להביא להפסקת ריצוי העונש בעבודות שירות, והוא יישא את יתרת העונש במאסר בפועל.

7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם את העבירות בהן הורשע בתיק זה, ו/או עבירת אלימות, לרבות איומים.

3,000 ₪ פיצוי למתלוננת, עדת תביעה מס' 4.

הפיצוי ישולם בתוך 30 יום מהיום. לא ישולם בתוך מועד זה, יועמד לפירעון מידי וייגבה כדרך שגובים קנס.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ז כסלו תשפ"ד, 10 דצמבר 2023, במעמד הצדדים.